

[Lone Dybkjær]

gen defaitistisk holdning – hvis hr. Hans Jørgen Jensen vil høre efter. Det, jeg sagde, var, at jeg syntes, at det var realistisk, hvis vi erkendte, at uanset hvad vi gør, vil vi stå med en meget stor ledighed, og at vi så spurgte os selv, hvad vi kan gøre ved den. Selv om vi laver beskæftigelsesplaner, uanset om det er en socialdemokratisk regering eller en borgerlig regering, vil vi have en meget stor ledighed i mange år, og det bør vi håndtere sådan, at vi ikke får for mange tabere i samfundet af denne grund.

Det er klart, at arbejdstiden er et meget vigtigt element, det må indgå heri. Jeg pegede også på nogle andre ting, men arbejdstiden er helt central i denne sammenhæng, og vi må tage fat på at diskutere dette spørgsmål, fordi vi må erkende, at vi har en meget stor ledighed. Men jeg tror ikke, at det er nok at kigge på arbejdstiden, der skal også andre ting til. Beskæftigelsesplanen er én ting, men jeg pegede også på nogle andre ting i forbindelse med, om vi skulle åbne for nogle helt nye muligheder i forbindelse med arbejdsløshedsdagpenge og sådan noget.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Lidt mere ro i salen vil fremme muligheden for, at alle kan høre, hvad der bliver sagt.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Finansministeren fortjener tak, fordi det omsider er blevet slået fast, at vi egentlig har en masse godt at tilbyde de arbejdsløse medborgere, netop at de kan komme i gang med at afdrage alt det, vi skylder væk. Hermed er det slået fast fra finansministerens side, at alle de medlemmer, der vover sig herop og taler for, at arbejdstiden skal sættes ned, er debattører, der taler for, at vi ikke skal have vores gæld betalt tilbage. Det er altså debattører, der taler for, at Danmark en række generationer frem skal ende som et forgældet samfund, hvor alt det, vi producerer, alene skal gå til betaling af renter af vores gæld.

Jeg har fuld forståelse for, at finansministeren ikke her og nu kan regne ud, hvor mange timers arbejde det er, vi skylder væk, og jeg skal gentage, at jeg nok skal give finansministeren lejlighed til at svare på det. Jeg ville egentlig håbe, at finansministeren,

når han er færdig med regnestykket, vil få det publiceret, sådan at alle de destruktive kræfter, vi har i dette samfund, der bliver ved med at hyle op om, at vi skal bestille noget mindre, derved effektivt bliver sat på plads.

Jeg er helt sikker på, at finansministerens regnestykke klart vil bevise, at hvis vi skal have vores gæld betalt over en 10 års periode, så skal vi have mindst 500.000 mennesker mere i gang i produktionssektoren, end vi har nu. Så kan jeg altså ikke rigtig se, at de arbejdsløse slår til, og så kan jeg ikke rigtig se, at der er plads til at nedsætte arbejdstiden, og så kan jeg ikke rigtig se, at der er plads til, at vi alle sammen holder op med at bestille noget. Tværtimod synes jeg, at vi skulle gå i gang med at bestille noget. Jeg synes, at denne debat bør ende med, at det slås fast, at hvis vi forstår at styre dette samfund rigtigt, så er der masser af meningsfyldt arbejde til hver eneste borger i dette samfund, for det er nemlig de faktiske kendsgninger.

(Kort bemærkning).

Heinesen (S):

En af de lidt ejendommelige bemærkninger, som finansministeren gjorde her til sidst, var: regeringen har ikke fra den tidligere regering overtaget nogen investeringsplan. Det var da højst ejendommeligt. Den investeringsplan, som den tidligere regering har lavet for fremrykning af offentlige investeringer til en værdi af 10 mia kr., er omtalt i regeringens egen publikation, og finansministeren kommenterede den oven i købet fra talerstolen tidligere her i dag. Finansministeren har ganske vist ikke sagt noget om den, og der står heller ikke noget indholdsmæssigt om den i denne plan, regeringen tager ikke stilling til det så lidt som til så meget andet, men at sige, at man ikke overtog nogen plan, er i hvert fald ikke rigtigt.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at vi ikke har bedt regeringen om at komme med en investeringsplan; vi har ikke efterlyst nogen plan fra regeringen til fremme af investeringer. I de sidste måneder er vi, når vi har henvist til beregninger, der har vist, at en konsekvens af regeringens økonomiske politik er en stigning i arbejdsløsheden, en stagnation i investeringer og produktion, blevet mødt med, at